

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76S/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6021200128
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6021200128.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členov JUDr. Drahomíry Mikulajovej a JUDr. Jany Novotnej, v právnej veci žalobcu: JUDr. Jozef Ingr, súdny exekútor, so sídlom Exekútorského úradu, Wolkrova 4, 851 01 Bratislava, IČO: 42 354 960, právne zast.: JUDr. Juraj Bilický, advokát, so sídlom Farská 8, 949 01 Nitra, IČO: 42 210 305, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov, Disciplinárna komisia, Disciplinárny senát č. 1DS, so sídlom Šustekova 39, 851 04 Bratislava 5, za účasti ďalšieho účastníka konania: Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. DK 11/2020 zo dňa 08.12.2020, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Disciplinárneho senátu č. 1DS, Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 11/2020 zo dňa 8. decembra 2020 v bode 3/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj závislý výrok o náhrade a úhrade výdavkov disciplinárneho konania, z r u š u j e a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Ďalší účastník konania nemá voči žalovanému právo na náhradu trov konania..

odôvodnenie:

1. Ministerka spravodlivosti SR (ďalší účastník konania) podala návrh zo dňa 05.05.2020, doručený Slovenskej komore exekútorov dňa 11.05.2020, na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi ako voči súdному exekútorovi, a to z toho dôvodu, že pri výkone exekúcie v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 265/2003-F, vedenom v prospech oprávneného BPT LEASING, a. s., zastúpený JUDr. Editou Gavorovou, advokátkou, proti povinnému A. D.-A.:

1. návrh povinného na zastavenie exekúcie z 20.07.2017, ktorý bol súdnému exekútorovi doručený dňa 27.07.2017, nezaložil do exekučného spisu a následne ho nepredložil súdu na rozhodnutie,

2. sumu 26 766,08 Eur, ktorú vymohol prikázaním pohľadávky z účtu povinného 10.10.2017, rozúčtoval a právnému zástupcovi oprávneného poukázal nie bezodkladne po jej prijatí, ale až 19.12.2018,

3. po prijatí poslednej platby 26 766,08 Eur dňa 10.10.2017, čím bolo exekučné konanie skončené vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, poverenie na vykonanie exekúcie exekučnému súdu nevrátil bezodkladne, ale až 31.12.2018, a teda

v bode 1. porušil ust. § 30 ods. 1 Výnosu Ministerstva spravodlivosti SR č. 1618/1998-60 zo dňa 15.06.1998, ktorým sa vydáva Kancelársky poriadok pre súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Kancelársky poriadok“) v spojení s ust. § 57 a § 58 zákona č. 233/1995 Z. z. o

súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom do 31.03.2017 (ďalej aj len „Exekučný poriadok“), v bode 2. porušil ust. § 36 ods. 8 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, v bode 3. porušil ust. § 60 písm. e) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, čím sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Ministerka spravodlivosti SR navrhla, aby disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní uznal žalobcu - súdneho exekútora vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku, a to peňažnú pokutu vo výške 500,- Eur.

2. Po zaobstaraní vyjadrenia žalobcu a po prejednaní veci na ústnom pojednávaní dňa 08.12.2020 disciplinárny senát (žalovaný) rozhodnutím č. DK 11/2020 zo dňa 08.12.2020 rozhodol tak, že v bode 1. návrhu, podľa ktorého mal žalobca porušiť § 30 ods. 1 Kancelárskeho poriadku v spojení s § 57 a § 58 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 tým, že návrh povinného na zastavenie exekúcie z 20.07.2017, ktorý mu bol doručený 27.07.2017, nezložil do exekučného spisu a následne ho nepredložil na rozhodnutie súdu, disciplinárne konanie zastavuje podľa § 228a písm. a) Exekučného poriadku z dôvodu, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

v bode 2. návrhu, podľa ktorého mal žalobca porušiť § 36 ods. 8 Exekučného poriadku tým, že sumu 26 766,08 Eur, ktorú vymohol prikázaním pohľadávky z účtu povinného dňa 10.10.2017, rozúčtoval a právnomu zástupcovi oprávneného poukázal nie bezodkladne po jej prijatí ale až dňa 10.12.2018, neuznal žalobcu za vinného a neuložil mu disciplinárne opatrenie, pretože sa disciplinárneho previnenia nedopustil,

v bode 3. návrhu uznal žalobcu za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorého sa mal dopustiť tým, že pri výkone exekúcie v exekučnom konaní EX 265/2003-F, vedenom v prospech oprávneného BPT LEASING, a. s., proti povinnému A. D.-A., po prijatí poslednej platby 26 766,08 Eur dňa 10.10.2018, čím bolo exekučné konanie skončené vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, poverenie na vykonanie exekúcie exekučnému súdu nevrátil bezodkladne, ale až 31.12.2018, čím porušil ust. § 60 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, a to peňažná pokuta vo výške 100,- Eur.

3. Žalovaný zdôvodnil zastavenie disciplinárneho konania v bode 1. tým, že konanie žalobcu, ktoré sa malo stať 20.07.2017, nie je možné žalobcovi pričítať za vinu, pretože návrh za tento skutok bolo možné podať najneskôr do dvoch rokov odo dňa, kedy došlo k disciplinárnemu previneniu (§ 223 ods. 2 Exekučného poriadku) a návrh podaný dňa 11.05.2020 bol preto podaný oneskorene.

4. Vo vzťahu k návrhu na začatie disciplinárneho konania v bode 2. disciplinárny senát uzavrel, že ide o trváci skutok, ktorý mal začiatok okamihom prijatia finančných prostriedkov od povinného a trval až do zaslania finančných prostriedkov dňa 19.12.2018. Objektívna lehota bola splnená a dodržaná. Ďalej uviedol, že je pravdou to, čo uviedol navrhovateľ a to, že súdny exekútor mohol poukázať finančné prostriedky právnomu zástupcovi oprávneného aj poštou, keď sa finančné prostriedky poukázané na súdneho exekútora známy bankový účet vrátili. Žalovaný poukázal aj na argumentáciu žalobcu a to, že v lehote podľa § 36 ods. 8 Exekučného poriadku finančné prostriedky poukázal tak oprávnenému ako aj jeho právnomu zástupcovi a to na tie účty, ktoré mu boli známe, pričom argumentoval, že nemôže niesť zodpovednosť za nečinnosť účastníkov exekučného konania. Žalovaný ďalej poukázal na stanovisko obsiahnuté v podaní právnej zástupkyne oprávneného, ktorá uviedla, že po 13 rokoch a po zmene súdneho exekútora bola konečne vymožená dlžná suma. Žalovaný dospel k záveru, že žalobca sa disciplinárneho previnenia nedopustil, nakoľko nešlo o zavinené konanie, a aj právny zástupca oprávneného potvrdil, že ich zavinením nebolo súdneho exekútora oznámené nové číslo účtu. Žalobca finančné prostriedky poukázal v ten deň, ako bol oznámený nový bankový účet. V tom čase ešte nebolo začaté disciplinárne konanie, a preto nebolo žalobcove konanie vyhodnotené ako účelové.

5. Vo vzťahu k bodu 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania žalovaný poukázal na to, že žalobca prijal poslednú platbu vo výške 26 766,08 Eur dňa 10.10.2017, čím bolo exekučné konanie skončené vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie a poverenie na vykonanie exekúcie bolo exekučnému súdu vrátené žalobcom až 31.12.2018 a nie bezodkladne. Žalovaný pri skúmaní objektívnej lehoty na podanie návrhu dospel k záveru, že konanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť ako prietahy v danom exekučnom konaní a v takomto prípade podľa § 223 ods. 2 Exekučného poriadku je

stanovená objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v trvaní 4 roky odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu. Posledné plnenie od povinného nastalo dňa 10.10.2017 a v tento deň skončilo konanie voči povinnému. Ak súdny exekútor príjme peňažné prostriedky, je povinný tieto poukázať oprávnenému bezodkladne, najneskôr do 14 dní odo dňa ich prijatia a po vrátení poverenia na exekučný súd sa ukončí exekučné konanie vo veci. Objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu sa preto počíta od tohto dňa a tento skutok nebol premlčaný. Podľa § 243b ods. 2 Exekučného poriadku (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01.11.2013), na ktoré poukázal žalobca, sa ust. § 36 ods. 8 až 13, § 46 ods. 3 až 7 a § 60 ods. 2 použijú aj na konania začaté pred 01.11.2013. Žalovaný sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že ust. § 60 ods. 2 Exekučného poriadku obsahuje presný popis, že poverenie má byť vrátené až spolu s konečným vyúčtovaním exekučného konania a súdny exekútor by mal poslať konečné vyúčtovanie až keď bude vedieť, že peniaze boli riadne doručené, teda keďže nemôže poslať vyúčtovanie, pretože sa mu peniaze vrátili, nemôže poslať ani poverenie na exekučný súd. Podľa žalovaného ust. § 60 ods. 2 Exekučného poriadku hovorí o tom, že s poverením na súd má byť zaslané aj konečné vyúčtovanie. Je pravdou, že z praktického hľadiska je lepšie, keď exekútor vie, že peniaze boli doručené adresátovi, ale Exekučný poriadok jednoznačne stanovuje, kedy sa exekúcia voči povinnému končí, to znamená a predpokladá sa, že sú vykonané všetky úkony s tým súvisiace. Exekučné konanie na súde však bude skončené až momentom doručenia vráteného poverenia. Následkom skončenia exekúcie je, že súdny exekútor je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, avšak jednotlivé procesné úkony môže exekútor vykonávať až na základe poverenia, preto je dôležité, aby súdny exekútor po skončení exekúcie alebo po skončení svojho pôsobenia v konkrétnom exekučnom konaní bezodkladne poverenie vrátil súdu, ktorý poverenie vydal. Konkrétny moment skončenia exekučného konania v prejednávanej veci bol ustálený na 10.10.2017, kedy došlo k vymoženiu pohľadávky. V prípade skončenia exekúcie vymožením pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie, je exekútor povinný zaslať účastníkom konania ešte pred vrátením poverenia, a spolu s vrátením poverenia exekučnému súdu, takzvané konečné vyúčtovanie exekučného konania. Konečné vyúčtovanie má výrazne informatívny charakter a cieľom je stransparentniť finančné toky počas exekučného konania. Povinnosť predložiť konečné vyúčtovanie sa vzťahuje aj na všetky exekučné konania začaté pred 01.11.2013.

6. Žalovaný dospel k záveru, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia a uznal ho za vinného v skutku uvedenom bode 3. disciplinárneho návrhu. Uviedol, že pri ukladaní disciplinárneho opatrenia zohľadnil, že žalobca nebol doposiaľ za disciplinárne previnenie riešený. Zohľadnil aj to, že osoba pôvodne povinná sa svojimi podaniami snažila zvrátiť proces vymáhania a že až nástupom žalobcu do exekučného konania ako súdneho exekútora bola exekúcia úspešná. Skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť, by sa nestal, keby si ustanovenie súvisiace s vrátením poverenia s konečným vyúčtovaním vykladal inak.

7. Správnou žalobou, podanou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho zrušenia z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c) a g) Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „SSP“). Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Alternatívne žalobca navrhol, ak by sa správny súd nestotožnil s návrhom na zrušenie preskúmaného rozhodnutia, aby správny súd rozsudkom upustil od uloženia sankcie, keďže účel administratívneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

8. Žalobca vzniesol žalobné námietky vo vzťahu k tej časti rozhodnutia žalovaného, v ktorej bolo rozhodnuté o skutku popísanom v bode 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a absenciu náležitého odôvodnenia.

9. Žalobca namietal, že došlo k uplynutiu objektívnej prekluzívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Žalovaný dospel k záveru, že konanie je potrebné vyhodnotiť ako prietahy v exekučnom konaní, a teda lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v zmysle § 223 ods. 2 Exekučného poriadku je 4 roky odo dňa, kedy došlo k disciplinárnemu previneniu. V nadväznosti na to žalovaný konštatoval, že posledné plnenie nastalo dňa 10.10.2017, čím skončilo konanie voči povinnému. Ďalej dôvodil, že až vrátením poverenia na exekučný súd sa ukončí exekučné konanie vo veci. Žalovaný predložil aj definíciu samotného pojmu prietahov v konaní, v zmysle ktorej prietahy možno

charakterizovať ako neprimeranú celkovú dĺžku konania, resp. neprimerane dlhý čas medzi jednotlivými procesnými úkonmi, ktoré spôsobia nenaplnenie legitímnych očakávaní účastníkov konania. Žalobca vyjadril nesúhlas s tým, že jeho konanie možno pokladať za zavinené konanie majúce za následok prietahy v konaní, ktoré by zasahovali do práv účastníkov exekučného konania. Žalovaný skonštatoval, že exekučné konanie voči povinnému bolo skončené vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie dňa 10.10.2017 v zmysle ustanovení Exekučného poriadku. Žalobca sa preto nestotožnil s názorom, že jeho konaním vymedzeným v bode 3. návrhu mohlo dôjsť k prietahom v exekučnom konaní s následkom zásahu do práv a povinností účastníkov konania v rozpore s ústavou garantovaným právom na konanie bez prietahov, v závislosti od čoho by bola daná 4-ročná objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Podľa žalobcu navrhovateľom nebola splnená náležitosť podania v zmysle § 223 ods. 3 Exekučného poriadku a nebola dodržaná objektívna lehota v zmysle § 223 ods. 2 Exekučného poriadku, vzhľadom na čo malo byť konanie aj v tomto návrhu zastavené. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný až po uplynutí dvojročnej objektívnej lehoty, ktorá mala byť aplikovaná, pretože konanie vymedzené v bode 3. návrhu nemožno považovať za zavinené konanie majúce za následok prietahy v konaní. Ak bolo exekučné konanie zákonne skončené (v danom prípade vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie dňa 10.10.2017), žiadne nekonanie žalobcu ako exekútora po jeho skončení nemôže mať za následok jeho prietahy. Raz zákonne skončené konanie je jav dokonaný a keďže exekučné konanie skončilo, vychádzajúc zo zásad formálnej logiky možno konštatovať, že nevrátenie poverenia súdu nemôže a nemá ako preťahovať exekučné konanie z hľadiska vytvárania zbytočného predlžovania časového obdobia do uskutočnenia ďalšieho procesného úkonu majúceho za následok nenaplnenie legitímnych očakávaní účastníkov konania. Vrátenie poverenia je administratívny úkon, ktorý so samotným vymáhaním a zásahom do práv a povinností účastníkov nemá žiadnu spojitosť. Exekučné konanie sa ex lege skončilo v dôsledku naplnenia zákonom predpokladaných skutočností a v zákonne nie je explicitne uvedené, že nevrátením poverenia sa v exekučnom konaní pokračuje alebo dochádza k prietahom v konaní. Žalobca bol povinný vrátiť poverenie bezodkladne od skončenia exekučného konania, vzhľadom na čo začala plynúť objektívna dvojročná lehota po uplynutí lehoty vyjadrenej zákonným pojmom „bezodkladne“ po 10.10.2017, to znamená ku dňu 11.05.2020 bola lehota premlčaná. Zákonodarca nesformuloval jasnú odpoveď akú lehotu možno považovať za bezodkladnú a vo všeobecnosti možno lehotu bezodkladne vymedziť pomocou ekvivalentov ako „pri najbližšej možnej príležitosti“, „ihneď ako je to možné“, „v najbližšom možnom termíne“, „čo možno najskôr“ a pod. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/150/2017 zo dňa 30.08.2018 k vymedzeniu pojmu lehoty „bez zbytočného odkladu“. Podľa žalobcu týmto pojmom treba rozumieť kratší časový úsek, spravidla pár dní, s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu (charakter účastníkov konania, ich objektívne možnosti splnenia povinnosti, predmet konania, povaha žiadaného procesného úkonu a iné), čo vyplýva aj z gramatického výkladu tohto slovného spojenia.

10. Žalobca ďalej namietal, že nebola zohľadnená zásada prípustnosti retroaktivity v prospech páchatela. Poukázal pritom na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžs/20/2010, ako aj na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 525/2014. Žalobca odkazom na závery týchto rozhodnutí poukazoval na potrebu aplikácie zásady prípustnosti retroaktivity v rámci administratívneho trestania. Poukázal ďalej na ust. § 60 písm. m) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 a na ust. § 243b ods. 2 a § 60 ods. 2 Exekučného poriadku. Žalovaný v rozhodnutí zdôvodnil význam vrátenia poverenia, avšak nereflektoval a nezohľadnil zmenenú právnu úpravu vo vzťahu ku skončeniu exekučných konaní pred 01.04.2017. Dňa 01.01.2020 (pred samotným návrhom na začatie disciplinárneho konania a rozhodovaním disciplinárneho senátu) vstúpil do účinnosti zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „ZoUNEK“). Žalobca poukázal na znenie § 233a Exekučného poriadku, v zmysle ktorého postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 01.04.2017 zavedených podľa predpisov účinných do 31.03.2017 upravuje osobitný zákon, ktorým je zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca ďalej poukázal na znenie § 8 ods. 1 ZoUNEK s tým, že v zmysle tohto zákonného ustanovenia sa exekučné konanie končí právoplatnosťou uznesenia súdu o zamietnutí námietok alebo uznesenia súdu, ktorým sa námietky odmietli, a ak námietky neboli podané, končí sa exekučné konanie doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené. Po účinnosti ZoUNEK bolo týmto spôsobom ukončených odhadom k 2 mil. exekúcií, pri ktorých súdni exekútori už nevracajú exekučným súdom poverenia, a preto sankcionovať žalobcu za nevrátenie poverenia v bezodkladnej lehote v čase, kedy sa už poverenia exekučným súdom v iných exekučných

konania nevracajú, je podľa žalobcu neprimerané a odporujúce zákonu. Novší zákon - ZoUNEK v § 8 ods. 11 stanovil, že ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené a teda novší zákon, ktorý priamo upravuje aj ukončenie tohto exekučného konania, už pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania stanovil, že poverenia sa ukončením exekučného konania nevracajú, resp. považujú sa za vrátené. Preto podľa žalobcu je potrebné aplikovať zásadu prípustnosti retroaktivity, podľa ktorej sa novší predpis použije ak je výhodnejší.

11. Preskúmané rozhodnutie podľa žalobcu bolo vydané v rozpore s viacerými ustanoveniami zákona a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Bola porušená zásada prípustnosti retroaktivity v prospech páchatela, na ktorú bol disciplinárny orgán povinný obligatórne prihliadnuť.

12. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že zotráva na odôvodnení správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za skutkovo a vecne správne, zodpovedajúce zákonu, so zohľadnením všetkých okolností konania.

13. Ďalší účastník konania sa k správnej žalobe nevyjadril.

14. Správny súd nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 SSP, preto rozhodnutie vo veci verejne vyhlásil postupom podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Správny súd verejne vyhlásil rozsudok dňa 10.11.2021, oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli správneho súdu odo dňa 20.10.2021.

15. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby, ale aj v rozsahu ust. § 195 Správneho súdneho poriadku. Podľa § 194 ods. 1 SSP je správnym trestaním rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. V prejednávanej veci bola voči žalobcovi ako voči súdnemu exekútorovi vyvozená disciplinárna zodpovednosť za disciplinárne previnenie. Ide nepochybne o vec správneho trestania, a preto bolo úlohou správneho súdu preskúmať zákonnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, a jemu predchádzajúceho postupu, aj mimo dôvody správnej žaloby v rozsahu danom ust. 195 SSP. Správny súd nezistil mimo žalobných bodov vady v postupe a v preskúmanom rozhodnutí žalovaného v rámci postupu podľa § 195 SSP. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že niektoré zo žalobných námietok prednesených žalobcom sú dôvodné, preto rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, a podľa ods. 4 tohto zákonného ustanovenia vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 SSP; (1) Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Správne súdy rozhodujú v konaniach o

- a) správnych žalobách,
- b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
- c) správnych žalobách v sociálnych veciach,
- d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
- f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
- g) žalobách vo volebných veciach,
- h) žalobách vo veciach územnej samosprávy,
- i) žalobách vo veciach politických práv,

- j) kompetenčných žalobách,
- k) návrhoch v iných veciach.

18. Podľa § 134 ods. 1 SSP; (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

19. Podľa § 194 SSP; (1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.
(2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

20. Podľa § 195 SSP; Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 2 ods. 1 Exekučného poriadku; Exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (ďalej len "exekučná činnosť").

22. Podľa § 3 Exekučného poriadku; Exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní.

23. Podľa § 60 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017; poverenie na vykonanie exekúcie vydané exekútorovi podľa § 44 exekútor bezodkladne vráti súdu, ak

- a) súd rozhodol o vylúčení exekútora (§ 30),
 - b) exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46 ods. 8),
 - c) súd zastavil exekúciu (§ 57),
 - d) súd vydal poverenie pre iného exekútora (§ 57 ods. 2),
 - e) sa exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.
- (2) Pred vrátením poverenia podľa odseku 1 písm. c) a e) je exekútor povinný zaslať účastníkom konania konečné vyúčtovanie exekučného konania, v ktorom uvedie najmä výšku vymoženej pohľadávky oprávneného, výšku vymožených trov oprávneného, výšku vymožených trov exekúcie exekútora v členení odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov, náhrada za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty. Konečné vyúčtovanie exekučného konania podľa predchádzajúcej vety zasiela exekútor spolu s vrátením poverenia aj súdu.

24. Podľa § 220 Exekučného poriadku; (1) Disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.
(2) Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Závažným disciplinárnym previnením je aj nezaplatenie právoplatne uloženej peňažnej pokuty podľa § 221 ods. 1 a 2 v lehote určenej v rozhodnutí.

25. Podľa § 223 ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku; (1) Disciplinárne konanie sa začína na návrh. Návrh sa podáva komore. Konanie je začaté dňom, keď bol návrh doručený komore. Ak vec komore postúpil súd alebo odovzdal orgán činný v trestnom konaní, komora predloží vec bezodkladne ministerstvu, ktoré posúdi, či vec spĺňa znaky disciplinárneho previnenia; to neplatí, ak je vec už predmetom začatého disciplinárneho konania. Ak ministerstvo dospeje k záveru, že vec spĺňa znaky disciplinárneho previnenia, oznámi túto skutočnosť komore; v tomto prípade sa konanie považuje za začaté dňom, keď bola vec postúpená alebo odovzdaná komore.

(2) Návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister, predseda súdu, prezident komory a predseda kontrolnej komisie (ďalej len "navrhovateľ") do 12 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr do dvoch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa exekútor dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v exekučnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu. Ak podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania vyžaduje predchádzajúce preverenie vecí, oznámi predseda súdu skutočnosti rozhodujúce pre začatie disciplinárneho konania ministromi.

(3) Návrh na začatie disciplinárneho konania musí obsahovať označenie účastníkov disciplinárneho konania, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, uvedenie zákonného ustanovenia, ktoré exekútor porušil, označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera, a návrh na uloženie konkrétneho disciplinárneho opatrenia. K návrhu navrhovateľ pripojí dôkazy, ktoré má dispozíciou a ktoré preukazujú v návrhu uvádzané skutočnosti, najmä, že návrh je podaný v lehote podľa odseku 2.

26. Podľa § 228b ods. 1, 3 Exekučného poriadku; (1) Trovami disciplinárneho konania sú najmä účelne vynaložené výdavky účastníkov disciplinárneho konania, svedočné, znalečné a výdavky spojené s predložením listiny.

(3) Ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený je vinný, má navrhovateľ a komora voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli a ktoré znášali v disciplinárnom konaní.

27. Podľa § 228c ods. 1 Exekučného poriadku; O povinnosti nahradiť trovy disciplinárneho konania rozhoduje disciplinárny senát na návrh v rozhodnutí, ktorým sa disciplinárne konanie končí. Účastník disciplinárneho konania, ktorému sa rozhodnutím priznala náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Disciplinárny senát určí výšku priznaných trov disciplinárneho konania najneskôr v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

28. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku; Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

29. Za dôvodnú považoval správny súd žalobnú námietku žalobcu, v ktorej namietal, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a že došlo k uplynutiu objektívnej prekluzívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorý bol uvedený v bode 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania.

30. Žalovaný vyvodil voči žalobcovi zodpovednosť za disciplinárne previnenie, ktorého sa mal dopustiť tým, že bezodkladne po tom, čo exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, nevrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle § 60 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku. Vo vzťahu k posúdeniu včasnosti podania návrhu na začatie disciplinárneho konania ďalším účastníkom konania žalovaný uzavrel, že ide o zavinené konanie súdneho exekútora/žalobcu, ktoré malo za dôsledok prieťahy v konaní, preto bolo potrebné návrh na začatie disciplinárneho konania podať v objektívnej lehote štyroch rokov odo dňa, keď došlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia. Toto posúdenie vykonané žalovaným nepovažuje správny súd za správne.

31. Z návrhu ďalšieho účastníka konania na začatie disciplinárneho konania a z jeho vyjadrenia v administratívnom konaní, z obsahu preskúmaného rozhodnutia, ako aj z vyjadrení žalobcu v administratívnom konaní a z obsahu správnej žaloby, vyplýva, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že predmetné exekučné konanie skončilo dňa 10.10.2017 vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, čo vyplýva aj z obsahu administratívneho spisu. Žalobca (súdny

exekútor) následne poukázal vymoženú sumu oprávnenému a trovy právneho zastúpenia oprávneného právneho zástupcovi oprávneného. Došlo k zmene bankového účtu právneho zástupcu oprávneného a finančné prostriedky predstavujúce trovy právneho zastúpenia sa preto nepodarilo právnemu zástupcovi oprávneného reálne poukázať. Až následne, s časovým odstupom, došlo po tom, čo bolo oznámené nové číslo bankového účtu, k reálnemu poukázaniu finančných prostriedkov predstavujúcich trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi oprávneného. Až po tomto poukázaní finančných prostriedkov predstavujúcich trovy právneho zastúpenia dňa 19.12.2018 došlo súdnym exekútorom k vráteniu poverenia súdu, ktorý poverenie na vykonanie exekúcie vydal.

32. Ustanovenie § 223 ods. 2 Exekučného poriadku stanovilo pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania subjektívnu lehotu v trvaní 12 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ disciplinárneho postihu (ktorým môže byť minister spravodlivosti, predseda súdu, prezident Slovenskej komory exekútorov alebo predseda kontrolnej komisie) dozvedel o disciplinárnom previnení. Zároveň toto ustanovenie stanovilo objektívnu lehotu v trvaní dvoch odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa exekútor dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v exekučnom konaní, v trvaní štyroch rokov odo dňa, keď došlo k disciplinárnemu previneniu. Pojem prieťahy v konaní pritom nie je v Exekučnom poriadku definovaný. Na základe právnej teórie aj súvisiacej judikatúry súdov možno tento pojem vyložiť ako situáciu, keď je zo strany účastníkov konania očakávaný úkon a tento nebol vykonaný v zákonom stanovenej alebo primeranej lehote, v ktorej bolo možné takýto úkon očakávať. V prejednávanej veci bolo exekučné konanie nepochybne ukončené vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie dňa 10.10.2017. Správne poukázal žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia na to, že exekučné konanie začína podaním návrhu na začatie exekučného konania u súdneho exekútora, avšak súdny exekútor môže vykonávať jednotlivé úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky oprávneného (konkrétne zásahy do majetkovej sféry povinného) až na základe poverenia vydaného exekučným súdom (po tom, čo exekučný súd preskúma, či sú splnené podmienky pre vedenie exekúcie). Exekučný poriadok v § 60 ods. 1 (v znení do 31.03.2017) vyžaduje, aby súdny exekútor toto poverenie exekučnému súdu vrátil, ak nastane niektorá zo situácií vymedzených v tomto zákonom ustanovení pod písm. a) až e). Na úkon vrátenia poverenia ale nie je viazané skončenie exekučného konania, resp. skončenie exekúcie v prípade zastavenia exekúcie. Ide o administratívny úkon realizovaný zo strany súdneho exekútora. Nejde o taký úkon, ktorý je v rámci postupu súdneho exekútora v exekučnom konaní oznamovaný účastníkom konania a nemá na práva účastníkov konania v exekučnom konaní žiaden dopad, pretože exekučné konanie v prípade vymoženia pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie bolo skončené samotným vymožením. Z tohto dôvodu došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu skutku obsiahnutého v bode 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania žalovaným a to, že ide o zavinené konanie súdneho exekútora, v dôsledku ktorého došlo k prieťahom v exekučnom konaní. V zmysle vyššie uvedenej argumentácie nešlo o také zavinené konanie súdneho exekútora, ktoré by malo za dôsledok prieťahy v konaní, preto bol nesprávny postup žalovaného a nesprávne právne posúdenie, keď žalovaný dospel k záveru, že objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania bola v zmysle § 223 ods. 2 Exekučného poriadku v trvaní 4 roky. Objektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený v bode 3. návrhu bola v zmysle § 223 ods. 2 Exekučného poriadku v rozsahu dvoch rokov, teda návrh bol zo strany ďalšieho účastníka konania podaný oneskorene. Z týchto dôvodov, pre nesprávne právne posúdenie veci, správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

33. Ďalšie žalobné námietky súdny súd vyhodnotil ako nedôvodné. ZoUNEK upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 01.04.2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31.03.2017, ak v týchto exekučných konaniach nastali niektoré zo skutočností vymedzených v § 2 ods. 1 tohto zákona. V prejednávanej veci nešlo o také exekučné konanie, na ktoré by sa vzťahoval ZoUNEK a k ukončeniu exekučného konania došlo nepochybne vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. V zmysle § 60 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 súdneho exekútora zaťažovala povinnosť vrátiť poverenie na vykonávanie exekúcie súdu, ktorý poverenie vydal. Ust. § 8 ods. 1 ZoUNEK rieši situáciu ukončenia exekučných konaní, na ktoré sa vzťahoval ZoUNEK tak, že exekučné konanie končí právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí námietok podaných voči upovedomeniu o zastavení starej exekúcie alebo právoplatnosťou uznesenia o odmietnutí námietok, alebo v prípade nepodania námietok dorúčením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Len s týmito vymedzenými situáciami zákon spája ten následok, že ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené. Upustenie od požiadavky, aby súdny exekútor

vrátil poverenie, sa vzťahuje len na prípady upravené v ZoUNEK. V prejednávanej veci nebolo možné aplikovať zásadu prípustnosti retroaktivity tak, ako ju v rámci správnej žaloby požadoval aplikovať žalobca.

34. Správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného v časti, v ktorej bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného v bode 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania, teda v rozsahu, v akom bolo rozhodnutie žalovaného napadnuté správnu žalobou. Zároveň pristúpil k zrušeniu výroku o trovách disciplinárneho konania, nakoľko ide o výrok závislý na výroku, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Podstatné je, že v zmysle § 228b ods. 3 Exekučného poriadku v znení do 30.11.2021 platí, že ak je disciplinárne obvinený vinný, má navrhovateľ a komora voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli a ktoré znášali v disciplinárnom konaní. Keďže došlo k zrušeniu rozhodnutia žalovaného vo výroku, ktorým bol žalobca uznaný ako disciplinárne obvinený za vinného, bolo potrebné zrušiť aj závislý výrok o náhrade trov disciplinárneho konania, ktorý má podklad vo výroku o vine a naň nadväzuje, ako aj výrok týkajúci sa spôsobu úhrady trov disciplinárneho konania a uloženého disciplinárneho opatrenia.

35. Keďže správny súd zrušil správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, nerozhodoval o žalobcom alternatívne prednesenom návrhu na sankčnú moderáciu.

36. Správny súd rozhodol o správnej žalobe žalobcu pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok). V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného zohľadniť aj ustanovenia tohto právneho predpisu, účinného od 01.12.2021.

37. Keďže žalobca bol v konaní pred správnym súdom úspešný, správny súd mu priznal voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % podľa § 167 ods. 1 SSP. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 175 ods. 2 SSP).

38. Správny súd nepriznal ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému, pretože neboli splnené podmienky uvedené v § 169 SSP. Ďalšiemu účastníkovi konania nevznikli v konaní pred správnym súdom žiadne trovy konania, a to ani také trovy, ktoré by vznikli v súvislosti s plnením povinností, ktorú mu uložil správny súd, a ani žiadne ďalšie trovy konania, náhradu ktorých by správny súd mohol priznať z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm.c) SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP; (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
 - d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).
- (2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP; (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.